

DIP-I-0213-2/5/13/2918

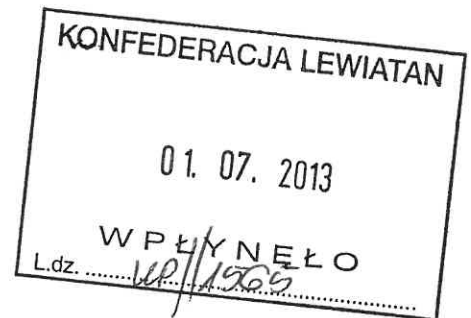
Warszawa, 27 czerwca 2013 r.

Wg rozdzielnika

p. J. Kojanek
S. ADARSKI

do: *M. STARCZEWSKA*
- KRZYSZTOF

Szanowni Państwo,

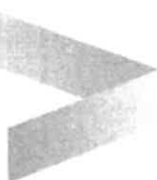
Na podstawie § 12 ust 4 Uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.), w załączeniu przekazuję *projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki zmieniającego rozporządzenie w sprawie wsparcia finansowego udzielanego przez Krajowy Fundusz Kapitałowy*, z prośbą o zgłaszanie uwag do 5 lipca 2013 r.

2 parafian

MINISTER
z up.
Grażyna Henckelowska
PODSEKRETARZ STANU

Rozdzielnik do pisma z 24 czerwca 2013 r., znak DIP-I-0213-2/5/13 12818

- 1) Krajowy Fundusz Kapitałowy
ul. Krucza 16/22, 00-526 Warszawa
- 2) Bank Gospodarstwa Krajowego
Al. Jerozolimskie 7, 00-955 Warszawa
- 3) Polskie Stowarzyszenie Inwestorów Kapitałowych,
ul. E. Plater 53 (31 piętro), 00-113 Warszawa
- 4) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan/Lewiatan Business Angels
ul. Zbyszka Cybulskiego 3, 00-727 Warszawa
- 5) Konfederacja Pracodawców Polskich
ul. Brukselska 7, Warszawa
- 6) Business Centre Club
Plac Żelaznej Bramy 10, 00-136 Warszawa
- 7) Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
ul. Pańska 81/83, 00-834 Warszawa
- 8) Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych
ul. Bagatela 12, 00-585 Warszawa
- 9) Izba Przemysłowo – Handlowa Inwestorów Zagranicznych w Polsce
ul. Pańska 73, 00-834 Warszawa
- 10) Agencja Rozwoju Przemysłu
ul. Nowy Świat 6/12, 00-400 Warszawa
- 11) Krajowa Izba Gospodarcza,
ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa
- 12) Instytut Nauk Ekonomicznych i Społecznych w Warszawie
ul. Żurawia 6/12, 00-503 Warszawa

Rozporządzenie
Ministra Gospodarki
z dnia 2013 r.
zmieniające rozporządzenie w sprawie wsparcia finansowego udzielanego przez
Krajowy Funduszu Kapitałowy

Na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o Krajowym Funduszu Kapitałowym (Dz. U. Nr 57, poz. 491, z 2009 r. Nr 65, poz. 545 oraz z 2011 r. Nr 28, poz. 143 i Nr 106, poz. 622) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 15 czerwca 2007 r. w sprawie wsparcia finansowego udzielanego przez Krajowy Fundusz Kapitałowy (Dz. U. Nr 115, poz. 796) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Instrumenty dłużne przedsiębiorcy obejmowane przez fundusz kapitałowy lub pożyczki udzielane przez fundusz kapitałowy przedsiębiorcy nie mogą być oprocentowane poniżej stopy referencyjnej, ustalonej, na dzień objęcia instrumentów dłużnych lub zawarcia umowy pożyczki, zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej w zakresie sposobu ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Łączna wartość środków funduszy kapitałowych korzystających ze wsparcia finansowego ze środków publicznych w ramach działań realizowanych z wykorzystaniem kapitału podwyższonego ryzyka zaangażowanych w tego samego przedsiębiorcę oraz jednostki z nim powiązane w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330), nie może przekroczyć, stanowiącej równowartość w złotych polskich, kwoty 3.000.000 euro, a transza finansowania – 2.500.000 euro w okresie 12 miesięcy, według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podpisania umowy inwestycyjnej z przedsiębiorcą.

5. Łączna wartość środków funduszu kapitałowego zaangażowanych w przedsiębiorcę nie może przekroczyć 40% łącznej wysokości zadeklarowanych wpłat do tego funduszu kapitałowego.”;

2) w § 3 w ust. 1:

a) w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) handlu hurtowego lub detalicznego, z wyjątkiem handlu elektronicznego rozumianego jako handel towarami lub usługami, prowadzony przy wykorzystaniu elektronicznych sieci telekomunikacyjnych, w szczególności Internetu, bez względu na rodzaj wykorzystywanych w tym celu urządzeń elektronicznych;”,

b) po pkt 3 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) przeznaczających środki otrzymane od funduszu kapitałowego na nabycie istniejących udziałów lub akcji innych przedsiębiorców albo na wykup lub umorzenie własnych akcji lub udziałów.”;

Projekt z dnia 4 czerwca 2013 r. Wersja 0.3

3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Kosztami kwalifikującymi się do objęcia wsparciem w formie bezzwrotnych świadczeń na sfinansowanie części kosztów poniesionych przez fundusz kapitałowy lub podmiot zarządzający funduszem kapitałowym na przygotowanie inwestycji i monitorowanie portfela inwestycji są koszty, które:

- 1) zostały poniesione przez fundusz kapitałowy lub podmiot zarządzający funduszem kapitałowym w okresie obowiązywania umowy o udzielenie wsparcia finansowego, o której mowa w art. 13 ustawy;
- 2) dotyczą przedsiębiorcy, z którym fundusz kapitałowy zawarł umowę inwestycyjną.

2. Do kosztów niezbędnych do przygotowania inwestycji i monitorowania portfela inwestycji zalicza się:

- 1) wynagrodzenia osób zatrudnionych bezpośrednio przy przygotowaniu inwestycji lub współpracujących bezpośrednio przy przygotowaniu inwestycji na podstawie umów cywilnoprawnych zawartych z funduszem kapitałowym lub podmiotem zarządzającym funduszem kapitałowym lub zajmujących się bezpośrednio przygotowaniem inwestycji na podstawie powołania do organu zarządzającego funduszu kapitałowego lub organu zarządzającego podmiotu zarządzającego funduszem kapitałowym lub na podstawie innego stosunku prawnego, będącego podstawą do otrzymania wynagrodzenia przez osoby bezpośrednio realizujące zadania przy przygotowaniu inwestycji, wraz ze składkami na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i inne obowiązkowe składki naliczane od wynagrodzenia;
- 2) koszty podróży służbowych osób zatrudnionych lub współpracujących lub zajmujących się bezpośrednio przygotowaniem inwestycji i monitorowania portfela inwestycji na zasadach wskazanych w pkt. 1 według stawek określonych w przepisach o wysokości oraz warunkach ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowych;
- 3) koszty usług prawnych, notarialnych, badania sprawozdań finansowych, sporządzenia biznes planów, ekspertyz technicznych, ocen wpływu na środowisko, finansowych i innych nabywanych przez fundusz kapitałowy lub podmiot zarządzający funduszem kapitałowym i bezpośrednio związanych z przygotowaniem inwestycji i monitorowaniem portfela inwestycji.

3. Za okres przygotowania inwestycji przyjmuje się okres do dnia zawarcia przez fundusz kapitałowy umowy inwestycyjnej.”

§ 2. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do umów zawartych przed dniem jego wejścia w życie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki

W porozumieniu:

Minister Finansów

GŁÓWNY SPECJALISTA
ds. legislacji

Anna Nowacka
07.06.2013 r.
STARSZY SPECJALISTA

DYREKTOR
Departamentu Prawnego

Monika Starzewska
radca prawny

Justyna Gorzoch

10.06.2013 r.

UZASADNIENIE

Zmiana brzmienia § 2 ust. 2 i uchylenie ust. 3 ma na celu dostosowanie przepisów rozporządzenia do obowiązujących przepisów unijnych. Zmiana przepisów unijnych regulujących ustalanie stóp referencyjnych i dyskontowych (Komunikat Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz. Urz. UE C 14/6 z 18.01.2008) nastąpiła po wejściu w życie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 15 czerwca 2007 r. w sprawie wsparcia finansowego udzielanego przez Krajowy Fundusz Kapitałowy (rozporządzenia o KFK). Potrzeba zastosowania przepisów rozporządzenia o KFK w zakresie oprocentowania instrumentów dłużnych wystąpiła dopiero w 2011 kiedy fundusze kapitałowe rozpoczęły inwestycje w spółki. Regulacja zawarta w § 2 ust. 2 stanowi odwołanie do stopy procentowej ogłaszanej przez Komisję Europejską a jednocześnie § 2 ust. 3 nakazuje naliczanie dodatkowego oprocentowania do niezabezpieczonych instrumentów dłużnych. Zmiana przepisów unijnych w 2008 r. spowodowała, że przepis w § 2 ust. 2 jest sam w sobie wystarczający, ponieważ zawiera odwołanie do obowiązujących przepisów unijnych w zakresie ustalania stopy referencyjnej procentowych, w których jest już uwzględniony współczynnik w postaci premii za ryzyko (tj. marża ustalana indywidualnie dla każdego przedsiębiorcy) podobny do określonego w ust. 3. Regulacja w § 2 ust. 3 stała się więc zbędna, a jej utrzymanie powoduje konieczność naliczania dodatkowego oprocentowania, które nie jest wymagane przepisami unijnymi.

Zgodnie z obowiązującymi regulacjami unijnymi w zakresie ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Komunikat Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz. Urz. UE C 14/6 z 18.01.2008), stopa referencyjna jest ustalana za pomocą dwóch elementów: (i) tzw. stopy bazowej (aktualnie dla Polski 3,90%) oraz (ii) marży ustalonej indywidualnie dla każdego przedsiębiorcy (w zależności od jego ratingu i poziomu zabezpieczeń pożyczki może wynosić od 0,6% do 10%). Suma tych dwóch czynników określa poziom stopy referencyjnej indywidualnej dla określonego przedsiębiorcy i zastosowanego instrumentu wsparcia. Poprzednie regulacje unijne zakładały, że stopa referencyjna jest ustalana dla danego kraju UE i jest ogólną wartością jednakową dla każdego przedsiębiorcy i instrumentu wsparcia. Jej wysokość kształtowała się od 9,46% w 2004 r. do 6,42% w 2008 r.

Zmiana w § 2 ust. 4 ma na celu zwiększenie limitu inwestycyjnego przypadającego na jednego beneficjenta docelowego, czyli przedsiębiorcę z sektora MSP-DPR (mikroprzedsiębiorcy, mali i średni przedsiębiorcy o dużym potencjale rozwoju). W uzasadnieniu do ustawy o z dnia 4 marca 2005 r. o Krajowym Funduszu Kapitałowym (KFK) (Dz. U. Nr 57, poz. 491) oszacowano lukę kapitałową (wartość projektów inwestycyjnych o zbyt dużych kosztach zarządzania i zbyt dużym ryzyku do realizacji przez inwestorów kapitałowych) na poziomie 1 mln EUR, z zastrzeżeniem jednak, że według niektórych opinii kwota luki wynosi do 3 mln EUR. Jednocześnie ekspertyza Piotra Tamowicza z 2007 r. wskazuje, że luka finansowa wynosi 1,5 mln EUR, zaś druga, choć mniej znacząca, luka kapitałowa występuje w przedziale od 1,5 mln EUR do 4 mln EUR. W ekspertyzie Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową z 2010 r. luka kapitałowa została oszacowana na 2,5 mln EUR. Zdaniem KFK natomiast, luka kapitałowa sięga nawet 5 mln EUR, gdyż z praktyki funkcjonowania KFK wynika, iż dla najbardziej innowacyjnych MSP-DPR optymalny poziom inwestycji sięga 5 mln EUR. W przypadku niektórych MSP-DPR finansowanie do 1,5 mln ERU nie jest wystarczające do osiągnięcia poziomu rozwoju

umożliwiającego pozyskanie nowych inwestorów. Ponadto limit 1,5 mln EUR ogranicza możliwość przeprowadzenia kolejnych rund finansowania w przypadku szczególnie obiecujących projektów, zmuszając fundusze do pozbywania się aktywów zanim osiągnęły one optymalną/maksymalną wartość, oferującą potencjalnie wyższą stopę zwrotu. Brak możliwości realizacji kolejnych transz inwestycyjnych dla takich MSP-DPR, powoduje, że inwestycja jest nieatrakcyjna dla inwestorów podejmujących współpracę z KFK oraz może powodować nieoptymalną sprzedaż udziałów w takim MSP-DPR (niekorzystne wyjście z inwestycji). W efekcie część MSP-DPR w ogóle nie uzyskuje zainteresowania funduszy kapitałowych i jest pozbawiona możliwości pozyskania kapitału podwyższonego ryzyka. Projekty inwestycyjne zgłaszane przez fundusze kapitałowe do KFK wskazują, iż zapotrzebowanie na kapitał, dla którego nie znajdują się na rynku inni kapitałodawcy przekracza kwotę 1,5 mln EUR i oscyluje wokół limitu 3 mln EUR. Potwierdzają to doświadczenia funduszy portfelowych Krajowego Funduszu Kapitałowego, które wskazują, że niektóre spółki ww. funduszy muszą być sprzedawane po zaniżonej wartości, gdyż fundusze portfelowe KFK nie mogą ich doinwestować ponad kwotę 1,5 mln EUR celem zwiększenia wartości tych spółek i uzyskania pożądanego zysku z wyjścia z inwestycji.

Zmiana w § 2 ust. 5 ma na celu zmniejszenie ograniczenia inwestowania 20% środków funduszu kapitałowego w stosunku do spółek powiązanych kapitałowo z MSP-DPR, w które wcześniej zainwestował fundusz kapitałowy. W obecnym brzmieniu tego przepisu nie jest możliwe inwestowanie przez fundusze kapitałowe w spółki typu „inkubatory technologiczne” (inwestycje bezpośrednio w inkubator technologiczny a pośrednio w spółki-córki tego inkubatora), które przeznaczałyby środki uzyskane od funduszy kapitałowych na realizację projektów w ramach spółek-córek ani współinwestowanie przez fundusze kapitałowe ze spółką typu „inkubator technologiczny” w jej spółkę córkę (ko-inwestycje bezpośrednio inkubatora i KFK w spółki-córki inkubatora). Biorąc pod uwagę zróżnicowane potrzeby inwestorów kapitałowych i spółek w MSP-DPR, należy zwiększyć swobodę inwestycyjną w zakresie strategii inwestycyjnej funduszy kapitałowych celem zwiększenia ich szans na sukces a przede wszystkim szans rozwojowych MSP-DPR w ramach „inkubatorów technologicznych”. Fundusze inwestycyjne kierują się w swoich strategiach inwestycyjnych rentownością finansowanych przez nie spółek. Pozostawienie do decyzji funduszu kapitałowego lub podmiotu zarządzającego funduszem kapitałowym większej swobody czy inwestować w spółki powiązane czy niepowiązane kapitałowo nie stanowi zagrożenia dla efektywności wydatkowania środków KFK. Jednocześnie należy zachować pewien limit jako środek zapewniający odpowiednią dywersyfikację portfelową funduszu kapitałowego. Zmiana jest zgodna z przepisami unijnymi i z celami ustawy o KFK i ma na celu umożliwienie funduszom kapitałowym, współtworzonym przez KFK, inwestowanie w spółki inkubujące MSP-DPR, które następnie przeznaczają środki pozyskane od funduszu kapitałowego na rozwój swoich spółek-córek oraz na ko-inwestycje tych funduszy kapitałowych ze spółkami inkubującymi MSP-DPR.

Zmiana w § 3 ust. 1 pkt 1 lit. e) ma na celu włączenie „handlu elektronicznego” do działalności, która może być prowadzona przez MSP-DPR, w które zainwestował fundusz kapitałowy. Zgodnie z *Wytycznymi wspólnotowymi w sprawie pomocy państwa na wspieranie inwestycji kapitału podwyższonego ryzyka w małych i średnich przedsiębiorstwach* (2006/C 194/02), działalność w zakresie handlu nie została wymieniona jako działalność, której prowadzenie przez MSP-DPR uniemożliwia uzyskanie wsparcia przez fundusze kapitałowe. Wprost przeciwnie, Komisja Europejska pozostawiła kwestię wprowadzenia ewentualnych specjalizacji branżowych do uznania państw członkowskich. Rozporządzenie wprowadziło określone ograniczenia branżowe, w tym w zakresie handlu, wychodząc z założenia, że działalność w zakresie handlu nie jest obciążona wysokim ryzykiem, a więc nie jest potrzebne wspieranie jej w formie kapitału podwyższonego ryzyka z udziałem środków publicznych. Należy jednak zauważyć, iż pojęcie „handlu” jest dosyć

szerokie i obejmuje wiele form prowadzenia działalności, z których niektóre mogą mieć duży potencjał rozwoju i skalę innowacyjności (np. różne innowacyjne platformy internetowe, które bezpośrednio lub pośrednio pozyskują klientów i doprowadzają do zawierania transakcji handlowych). Handel e-commerce jest praktycznie częścią każdego innowacyjnego projektu jako narzędzie generowania przychodów implementowanego innowacyjnego rozwiązania. W praktyce KFK występują przykłady przedsiębiorstw (np. w branży urządzeń medycznych), które wytwarzają lub zamierzają wytwarzać dany produkt, a jednocześnie prowadzą, w odniesieniu do tego produktu, działalność dystrybucyjną. Taki model działalności wynika z potrzeby zapewnienia kompleksowej oferty produktowej, a także zapewnienia stabilnego źródła przychodów, równoważącego ryzyka przy rozwijaniu/wdrażaniu produktów własnych. Wyłączenie takich przedsięwzięć z grona potencjalnych inwestycji funduszy kapitałowych jest niecelowe, gdyż zazwyczaj właśnie takie firmy zapewniają najlepszą relację potencjalnych korzyści (rozwój produktu własnego) w stosunku do ryzyka (stabilne źródło przychodów z dystrybucji). Ponadto, rozdzielanie instytucjonalne dwóch wyżej opisanych rodzajów działalności w celu zainwestowania tylko w produkcję i wyłączenia handlu elektronicznego, jest dla spółki zabiegiem kosztownym oraz zwiększającym ryzyko nowych inwestycji spółki. W każdej spółce, potencjalne korzyści z inwestycji w handel elektroniczny powinny być rozpatrywane w odniesieniu do jej indywidualnej sytuacji, a całkowite wyłączenie sektora handlu elektronicznego ogranicza fundusze kapitałowe w poszukiwaniu inwestycji wyżej opisanych. Jednocześnie, prawodawca zdecydował się na indywidualne zdefiniowanie, na potrzeby aktu prawnego, pojęcia handlu elektronicznego. Zarówno w ustawodawstwie krajowym, jak i unijnym oraz w praktyce funkcjonowania rynku *venture capital/private equity* występują bowiem niejednolite definicje tego pojęcia, które na potrzeby realizacji projektu w ramach instrumentów inżynierii finansowej, mogą okazać się niewystarczające. Jednocześnie intencją prawodawcy jest na tyle szerokie zdefiniowanie „handlu elektronicznego”, aby pojęcie to było adekwatne i aktualne w warunkach dynamicznie rozwijających się nowych technologii na rynkach *venture capital*.

Zmiana w § 3 ust. 1 polegająca na dodaniu pkt 4 jest podyktowana potrzebą ograniczenia praktyk polegających na finansowaniu przez beneficjentów docelowych, czyli spółki MSP-DPR, ze środków funduszu kapitałowego wtórnych wykupów udziałów w innych spółkach. Takie działanie MSP-DPR byłoby sprzeczne z celami wsparcia udzielanego przez KFK, które ma służyć rozwojowi organicznemu MSP-DPR a nie wykupom innych spółek. W rozporządzeniu brakuje przepisu, który zabraniałby takiej działalności MSP-DPR. Zmiana leży z interesie realizacji celów ustawy o KFK.

W § 4 wprowadzono zmianę polegającą na doprecyzowaniu, że koszty kwalifikujące się do objęcia wsparciem w formie bezzwrotnych świadczeń mogą być ponoszone zarówno przez fundusz kapitałowy, jak i przez podmiot zarządzający funduszem kapitałowym. Zapisy Rozporządzenia w tym zakresie są niejednolite. Rozporządzenie generalnie stwierdza, że koszty kwalifikujące się do objęcia wsparciem w formie bezzwrotnych świadczeń muszą zostać poniesione przez fundusz kapitałowy. Stosownie jednak do § 4 ust. 2 pkt. 3) Rozporządzenia o KFK, koszty usług prawnych, notarialnych i innych mogą być ponoszone, albo przez fundusz kapitałowy, albo przez podmiot zarządzający funduszem kapitałowym. Podobne sformułowanie znajduje się w § 4 ust. 3 pkt. 2 rozporządzenia. Z kolei ustawa o Krajowym Funduszu Kapitałowym również odwołuje się do kosztów ponoszonych przez fundusz kapitałowy (art. 11 ust. 1 pkt. 5). Na gruncie ww. przepisów występuje zatem dualizm w zakresie definiowania podmiotu ponoszącego wydatki kwalifikowane. Intencją prawodawcy było zagwarantowanie zwrotu kosztów przygotowania i monitorowania inwestycji, niezależnie od tego, kto te koszty poniósł formalnie, co wynika z obecnego brzmienia § 4 ust. 2 pkt 3 i ust. 3 pkt 2. W dotychczasowej praktyce funduszy kapitałowych utworzonych wspólnie z KFK większość kosztów jest ponoszonych przez podmioty zarządzające funduszami kapitałowymi, ponieważ zgodnie z podstawową ideą

Projekt z dnia 4 czerwca 2013 r. Wersja 0.3

programu pomocowego realizowanego przez KFK, zarządzanie funduszami kapitałowymi zostało im powierzone jako profesjonalnym zarządzającym. Zmiana ma zatem charakter porządkujący i odzwierciedla praktykę gospodarczą funduszy kapitałowych.

W § 4 ust. 2 wprowadzono zmianę porządkującą polegającą na dodaniu w ust. 2 do „kosztów niezbędnych do przygotowania inwestycji” kosztów „monitorowania portfela inwestycji”, które były wydzielone w odrębnym ust. 3. Dotychczasowa regulacja stwarzała rozbieżności interpretacyjne co do momentu poniesienia kosztu.

W § 4 wprowadzono zmianę polegającą na doprecyzowaniu zakresu finansowania przez fundusze kapitałowe w odniesieniu do wynagrodzeń osób nie zatrudnionych na umowę o pracę lecz współpracujących z funduszem kapitałowym na podstawie umowy cywilno-prawnej (np. na podstawie kontraktu menedżerskiego) lub np. stosunku powołania do organów funduszu kapitałowego. Intencją zmiany jest odniesienie się do praktyki gospodarczej funduszy kapitałowych oraz podmiotów nimi zarządzających, gdzie osoby dedykowane do zarządzania funduszem, w tym do przygotowania i monitorowania inwestycji mogą być pracownikami funduszu kapitałowego lub podmiotu zarządzającego funduszem kapitałowym bądź też mogą współpracować z wyżej wymienionymi podmiotami nie na podstawie stosunku pracy, lecz umowy cywilno - prawnej lub powołania do zarządu spółki. Fundusze portfelowe KFK od początku funkcjonowania zatrudniają na umowy cywilno-prawne lub na podstawie powołania do organu spółki osoby zarządzające. Potrzeba potwierdzenia tej sytuacji w przepisach zaistniała w 2012 r., gdy fundusze kapitałowe rozpoczęły składanie wniosków o wypłatę świadczeń bezzwrotnych z tytułu ponoszenia kosztów zarządzania funduszem. Zaliczenie wynagrodzeń osób zarządzających zatrudnionych na podstawie umów cywilno-prawnych lub powołania do organu spółki jest zgodne z celem wypłacania świadczeń bezzwrotnych, którym jest refinansowanie kosztów zarządzania funduszem kapitałowym do kwoty 65% kosztów zarządzania funduszem.

Zmiany wprowadzone projektowanym rozporządzeniem będą mieć zastosowanie - od dnia wejścia w życie rozporządzenia - do umów zawartych przed wejściem w życie rozporządzenia oraz do umów, które zostaną zawarte po dniu wejścia w życie rozporządzenia. KFK dokona rewizji zawartych umów i oceny, które z umów powinny być zmienione pod kątem zmian w rozporządzeniu. Każdy fundusz kapitałowy podpisał indywidualną umowę z KFK określającą warunki inwestycji. Nie we wszystkich umowach zajdzie zatem potrzeba zmian. Należy podkreślić, że projekt rozporządzenia zwiększa zakres opcji inwestycyjnych możliwych do finansowania przez KFK. KFK może ale nie ma obowiązku stosować nowych warunków wsparcia, w zależności od swojej polityki inwestycyjnej.

Projekt rozporządzenia zostanie notyfikowany do Komisji Europejskiej jako zmiany do programu pomocowego N26/2007. Zmiany w programie pomocowym są zgodne z *Wytycznymi wspólnotowymi w sprawie pomocy państwa na wspieranie inwestycji kapitału podwyższonego ryzyka w małych i średnich przedsiębiorstwach (2006/C 194/02)*

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Celem rozporządzenia jest dokonanie zmian polegających na ułatwieniu inwestowania i rozliczania środków przez fundusze kapitałowe, w których udziałowcem jest Krajowy Fundusz Kapitałowy (KFK).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

1) wpływ regulacji na sytuację podmiotów, na które oddziałuje projekt:

Rozporządzenie oddziałuje na następujące grupy podmiotów:

- małe i średnie przedsiębiorstwa o dużym potencjale rozwoju – MSP-DPR – w taki sposób, że zwiększa się dla nich pula dostępnych środków publiczno-prywatnych na finansowanie rozwoju;
- MSP-DPR powstające i działające w bardziej kapitałochłonnych branżach (np. biotechnologia, odnawialne źródła energii, inżynieria materiałowa i inne), w taki sposób, że zwiększenie limitu inwestycyjnego w jednego przedsiębiorcę umożliwi funduszom kapitałowym ze wsparciem KFK inwestowanie w przedsiębiorców o większych potrzebach kapitałowych;
- MSP-DPR powstające w ramach inkubatorów przedsiębiorczości, w taki sposób, że umożliwione będzie inwestowanie w kilku przedsiębiorców powiązanych z sobą poprzez fakt bycia spółkami jednego inkubatora;
- MSP-DPR powstające i działające w branży szybko rozwijającego się handlu elektronicznego, w taki sposób, że inwestowanie w rozwój tych przedsiębiorców przez fundusze kapitałowe ze wsparciem KFK stanie się dla nich możliwe;
- fundusze kapitałowe i inwestorzy prywatni, którym KFK udziela wsparcia, w taki sposób, że zwiększa się im krąg branż i przedsiębiorców, w które mogą inwestować, jak i umożliwia inwestowanie w przedsiębiorców o większych potrzebach kapitałowych z potencjalnie większą wartością dodaną oraz ułatwia procedury rozliczania kosztów i zatrudniania pracowników;
- Krajowy Fundusz Kapitałowy (KFK) w taki sposób, że polepszy się absorpcja środków publicznych postawionych do dyspozycji KFK i tym samym polepszy się realizacja celów projektu oraz rozwój rodzimego rynku venture capital.

2) Wpływ rozporządzenia na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Rozporządzenie ma neutralny wpływ na wydatki sektora finansów publicznych.

Rozporządzenie nie będzie skutkowało dodatkowymi wydatkami z Budżetu Państwa, ponieważ KFK inwestuje środki zaalokowane na jego działalność w ramach (1) działania 3.2 Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka 2007-2013 (POIG), (2) środków Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy (SPPW) i (3) dotacji celowej Ministerstwa Gospodarki (MG). KFK jako administrator środków publicznych otrzymał do dyspozycji:

- 647 mln PLN – z dotacji POIG
- 170 mln PLN – z dotacji SPPW

Projekt z dnia 4 czerwca 2013 r. Wersja 0.3

- 54 mln PLN – z dotacji MG

Z w/w dotacji KFK pobrał odpowiednio:

- 456 mln PLN (POIG) (191 mln PLN nie będzie pobrane)
- 157 mln PLN (SPPW)
- 54 mln PLN (MG)

Z w/w pobranych kwot zobowiązania KFK odnośnie udzielenia wsparcia dla funduszy kapitałowych wynoszą:

- 296 mln PLN (POIG) – 9 funduszy (brak umów na 160 mln PLN)
- 138 mln PLN (SPPW) – 4 fundusze
- 55 mln PLN (MG) – 2 fundusze.

Łącznie 489 mln PLN wynoszą zobowiązania (zakontraktowane) KFK wobec 15 funduszy.

KFK przekazał w/w funduszom na opłaty za zarządzanie oraz inwestycje w beneficjentów finalnych następujące kwoty:

- POIG: 23,4 mln PLN, 8% kwoty zobowiązania KFK, 22 beneficjentów finalnych
- SPPW: 1,2 mln PLN, 1% kwoty zobowiązania KFK, brak beneficjentów finalnych
- MG: 21,0 mln PLN, 38% kwoty zobowiązania KFK, 14 beneficjentów finalnych.

Łącznie 45,6 mln PLN, albo 9% kwoty zobowiązań, zostało przekazane funduszom do 31 grudnia 2012 r.

Zmiana rozporządzenia przyczyni się do polepszenia inwestowania przez fundusze kapitałowe z udziałem KFK w małe i średnie przedsiębiorstwa i tym samym do zwiększenia absorpcji środków publicznych i poprawy efektywności programu KFK

	liczba funduszy	zob. KFK [mln PLN]	kapitalizacja funduszy [mln PLN]	liczba MSP-DPR		środki KFK przekazane funduszom [mln PLN]		środki KFK przekazane MSP-DPR [mln PLN]		liczba utworzonych miejsc pracy	
				2012	2015 min max	2012	2015 min max	2012	2015 min max	2012	2015 min max
POIG	9	296	543	22	75 107	23	166 236	14	110 177	46	296 531
SPPW	4	138	250	0	30 60	1	80 138	0	45 90	0	135 270
MG	2	55	100	14	14 16	21	42	14	24	38	67
razem	15	489	893	36	119 183	46	288 416	28	179 291	84	498 868

Jeśli nie pojawią się istotne inne zagrożenia (np. pogłębienie się kryzysu gospodarczego) we wszystkich trzech programach spodziewane jest uzyskanie polepszenia wskaźników realizacji celów wg powyższej tabeli: zwiększenie liczby MSP-DPR, które pozyskają wsparcie, z obecnych 36 do szacowanych 119 – 183, wartość udzielonego im wsparcia (tylko ze strony KFK) może wynieść do 179 lub nawet 291 milionów PLN (kwoty te podwajają się uwzględniając partycypację inwestorów prywatnych w inwestycjach funduszy w MSP-DPR, czyli mogą osiągnąć wartości do 358 lub też 582 miliony PLN), liczba nowoutworzonych miejsc pracy (w różnych formach zatrudnienia) może osiągnąć liczbę 498 do nawet 868. Polepszenie w/w wskaźników przełoży się wprost na uzyskanie przychodów budżetowych z tytułu podatku PIT i ZUS (pomijając trudne do oszacowania wpływy z tyt. VAT, czy CIT s) od funduszy portfelowych KFK oraz wspartych przez fundusze MSP-DPR. Wpływy do budżetu państwa pojawiły się już z utworzeniem pierwszych funduszy (MG) oraz z ich pierwszymi inwestycjami w 2008 r.

Projekt z dnia 4 czerwca 2013 r. Wersja 0.3

Przyjmując 60 tys. zł. za średni dochód brutto pracownika, w sektorze MSP-DPR, roczne wpływy budżetowe z tyt. PIT mogą wynieść 5 tys. zł/pracownika, a z tyt. ubezpieczeń społecznych 25 tys. zł/pracownika. Ostrożnie licząc wpływy budżetowe z tyt. PIT mogą oscylować rocznie pomiędzy 2,5 a 4,3 miliony zł, a wpływy budżetowe z tyt. ubezpieczeń społecznych od 12,5 do 21,7 milionów zł/rocznie.

3) Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie może przynieść zwiększenie liczby miejsc pracy tworzonych przez MSP-DPR, w które inwestują fundusze kapitałowe z udziałem KFK.

36 wspartych dotychczas MSP-DPR utworzyło (szacunkowo) 84 nowe miejsca pracy. Docelowa liczba wspartych do 2015 r. MSP-DPR ze wszystkich trzech dotacji to 119-183. Inwestycja rządu 2 milionów PLN ze środków publicznych, co odpowiada 4 milionom PLN ze strony funduszy w MSP-DPR przyczynia się do utworzenia ok. 3 nowych miejsc pracy. Szacunkowa liczba utworzonych do pocz. 2016 r. nowych miejsc pracy oscylować może pomiędzy 498 a 868.

4) Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Inwestycje funduszy kapitałowych umożliwiają intensywny rozwój MSP-DPR oraz wpływają pośrednio na rozwój przedsiębiorstw współpracujących z MSP-DPR. MSP-DPR stanowią około 10% wszystkich MSP ale wpływ MSP-DPR na PKB jest kilkukrotnie większy niż pozostałej części sektora MSP. Rozwój i wzrost udziału oraz znaczenia MSP-DPR w strukturze przedsiębiorstw w gospodarce przyczynia się do budowania przewagi technologicznej i wzrostu konkurencyjności samej gospodarki na arenie międzynarodowej. Rozporządzenie umożliwiając zwiększenie wartości i sam zakres wsparcia dla MSP-DPR, przyczyni się do przyspieszenia ich rozwoju i zwiększy ich wpływ na konkurencyjność gospodarki.

Rozporządzenie pozytywnie wpłynie na rozwój przedsiębiorczości ponieważ zwiększa zakres kwotowy i tematyczny inwestowania przez fundusze portfelowe KFK. Umożliwi to funduszom pozyskiwanie większej liczby MSP-DPR i zachęci do tworzenia nowych portfeli inwestycyjnych oraz zachęci nowych inwestorów do współpracy z KFK.

5) Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Rozporządzenie ma pozytywny wpływ na sytuację oraz rozwój regionalny. Działalność Krajowego Funduszu Kapitałowego obejmuje fundusze kapitałowe i MSP-DPR działające na obszarze całego kraju, lub też w wybranym regionie kraju (np. program SPPW preferuje inwestycje w obszarze Polski południowo-wschodniej, ponadto kilka funduszy KFK ma swe siedziby na Śląsku, w Wielkopolsce i w Małopolsce, gdzie koncentruje swą działalność inwestycyjną).

3. Zakres konsultacji społecznych

W związku z przepisami *ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz uchwały Nr 49 Rady Ministrów – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki oraz zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy proces legislacyjny/Projekty rozporządzeń Ministrów”.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji następującym podmiotom:

Krajowy Fundusz Kapitałowy, Bank Gospodarstwa Krajowego, Polskie Stowarzyszenie Inwestorów Kapitałowych, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych *Lewiatan*, sieć

Projekt z dnia 4 czerwca 2013 r. Wersja 0.3

aniołów biznesu Lewiatan Business Angels, Konfederacja Pracodawców Polskich, Business Centre Club, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych, Izba Przemysłowo – Handlowa Inwestorów Zagranicznych w Polsce, Agencja Rozwoju Przemysłu, Krajowa Izba Gospodarcza, Związek Rzemiosła Polskiego, Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług.